

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 80.444 van 27 mei 1999
in de zaak A. 55.388/VII-12.377.**

In zake : de n.v. AGRIPOEL,
die woonplaats kiest bij
advocaat E. BREWAEYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Leopold II-laan 117

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat F. DE BISSCHOP,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Provinciale Baan 20

tussenkomen partij :

Patrick RODRIGUES,
die woonplaats kiest bij
advocaten J. VRIJDAGHS en C. BUELENS,
kantoor houdende te MECHELEN,
Schuttersvest 31.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. AGRIPOEL op 24 december 1993 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 5 november 1993 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van leefmilieu en huisvesting, waarbij het besluit van 29 april 1993 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant, houdende toekenning aan de verzoekende partij van de milieuvergunning voor de exploitatie te Grimbergen, Gerselarendries, van een leghennenstal voor 35.000 kippen met bijhorende mestopslag van 7.200 m³, in beroep wordt opgeheven en de gevraagde vergunning wordt geweigerd;

Gelet op het arrest nr. 46.830 van 31 maart 1994 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 4 mei 1994;

Gelet op de beschikking van 20 juni 1994 die de tussenkomst van Patrick RODRIGUES toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 23 november 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 11 maart 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 april 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. BREWAEYS, die verschijnt voor de verzoekende partij, van advocaat J. NIJS die, loco advocaat F. DE BISSCHOP verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat N. VANNUETEN die, loco advocaat C. BUELENS verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Feiten

Overwegende dat de volgende feitelijke
gegevens van belang zijn :

1.1. Op 29 april 1993 verleent de bestendige
deputatie van de provincieraad van Brabant aan de
verzoekende partij een vergunning om een leghennenstal
voor 35.000 kippen met bijhorende mestopslag te
exploiteren.

1.2. Onder meer de tussenkomenende partij tekent
hiertegen administratief beroep aan.

1.3. Volgende adviezen zijn van belang :

1.3.1. Het bestuur ruimtelijke ordening verleent op
28 juli 1993 volgend advies :

"De inrichting is volgens het gewestplan Halle-
Vilvoorde-Asse (K.B. dd. 7 maart 1977) gelegen in een
landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Voor het betrokken gebied bestaat geen goedgekeurd
gemeentelijk plan van aanleg.

Een bouwvergunning voor op het terrein gelegen
constructies werd in eerste aanleg geweigerd. De
Bestendige Deputatie heeft zich nog niet over het
beroep uitgesproken.

De inrichting brengt de schoonheidswaarde van het
ongeschonden landschap in het gedrang en is derhalve
strijdig met artikel 15.4.6.1 van het KB van
28 december 1972.

Gelet op de onverenigbaarheid van de inrichting met
de voor het terrein geldende planologische
voorschriften, wordt voor deze aanvraag een
principieel ongunstig advies uitgebracht".

1.3.2. Zowel het bestuur milieuvergunningen als de gewestelijke milieuvergunningscommissie adviseren het beroepen besluit op te heffen en de vergunning te weigeren omdat de inrichting de schoonheidswaarde van het ongeschonden landschap in het gedrang brengt.

1.4. Met het bestreden besluit worden de administratieve beroepen gegrond verklaard, het beroepen besluit opgeheven en de vergunning geweigerd.

De weigeringsmotieven worden als volgt geformuleerd :

"Gelet op het ongunstige advies d.d. 28-07-1993 van het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting van het Departement van Leefmilieu en Infrastructuur;

...
Gelet op de ligging van de inrichting in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde (K.B. van 07-03-1977);

Overwegende dat de inrichting de schoonheidswaarde van het ongeschonden landschap in het gedrang brengt en derhalve strijdig is met artikel 15.4.6.1 van het K.B. van 28 december 1972;

Overwegende dat bijgevolg de inrichting onverenigbaar is met de voor het terrein geldende planologische voorschriften;

...
- De bezwaren inzake de aantasting (visueel en esthetisch) van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied zijn echter gegrond, zoals blijkt uit het advies van het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening en zoals hoger omschreven";

2. Gegrondheid van het beroep

2.1. Standpunten van de partijen

Overwegende dat deze als volgt kunnen worden samengevat :

2.1.1. Het vierde middel is afgeleid uit de schending van de motiveringsverplichting.

De verzoekende partij voert onder meer aan :

"In de mate waarin de bestreden beslissing stelt dat de inrichting onverenigbaar is met de voor het terrein geldende planologische voorschriften omdat zij de schoonheidswaarde van het ongeschonden landschap in het gedrang brengt is zij niet op rechtens aanvaardbare wijze gemotiveerd, en is zij door machtsoverschrijding aangetast".

Zij stelt voorts dat in de bestreden beslissing niet concreet wordt aangeduid op grond van welke elementen de inrichting de schoonheidswaarde van het landschap in het gedrang zou kunnen brengen.

2.1.2. In haar memorie van antwoord repliceert de verwerende partij dat artikel 15, 4.6.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen "van strikte interpretatie" is.

De verzoekende partij wist voldoende waarom haar aanvraag geweigerd werd.

Ten slotte vraagt de verwerende partij zich af of een leghennenstal voor 35.000 kippen nog kan worden beschouwd als een (para-)agrarische activiteit.

2.1.3. De verzoekende partij antwoordt in haar memorie van wederantwoord dat in ieder geval vaststaat dat in het bestreden besluit niet expliciet wordt gezegd waarom de inrichting de schoonheidswaarde van het landschap in het gedrang brengt.

Bovendien geldt ook het beginsel dat de Raad van State moet kunnen nagaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of die overheid deze gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot het betrokken besluit is kunnen komen.

2.1.4. De tussenkomenende partij stelt in haar **verzoekschrift tot tussenkomst** dat de motivering wel degelijk blijkt uit de verwijzing naar en het overnemen van de bezwaren terzake geuit in het advies van het bestuur voor ruimtelijke ordening.

Wanneer de schoonheidswaarde van het landschap in het gedrang komt kan dit enkel zijn omwille van de aard, de omvang en het uitzicht van de inrichting waarvoor de vergunningsaanvraag werd geweigerd.

In de bestreden beslissing werd rekening gehouden met de onderliggende, gegrond bevonden bezwaren van de tussenkomenende partij;

2.2. Bespreking

Overwegende dat het **middel gegrond** is om de volgende redenen :

2.2.1. De partijen voeren geen betwisting over het feit dat de betrokken inrichting gelegen is in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied (gewestplan Halle - Vilvoorde - Asse).

Artikel 15, 4.6.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 bepaalt dienaangaande :

"Art. 15 4.6. Voor de landelijke gebieden kunnen volgende nadere aanwijzingen worden gegeven :

4.6.1. De landschappelijke waardevolle gebieden zijn gebieden waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen.

In deze gebieden mogen alle handelingen en werken worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming, voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen".

2.2.2. Het bovenvermeld artikel 15, 4.6.1 stelt als regel dat in de bedoelde gebieden "alle handelingen en werken (mogen) worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming, voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen".

Dit betekent dat, wanneer geoordeeld wordt dat de basisbestemming niet is geschonden, de vergunning slechts mag geweigerd worden wanneer de schoonheidswaarde van het betrokken landschap in gevaar dreigt te komen.

De motiveringsplicht, zoals onder meer ontwikkeld in de formele motiveringswet van 29 juli 1991, houdt in dat de bestuurde op afdoende wijze wordt ingelicht over de motieven van het besluit dat hem aanbelangt.

Bovendien moet ook de Raad van State aan de hand van die motivering zijn wettigheidscontrole kunnen uitoefenen.

2.2.3. Het bestreden besluit betwist niet dat de inrichting in overeenstemming is met de in grondkleur aangegeven bestemming.

Wat de verwerende partij omtrent die overeenstemming in haar memorie van antwoord, dus post factum, insinueert, doet niets ter zake.

Teneinde meer te zijn dan een blote bewering als zou aan het vereiste om tot weigering te kunnen

overgaan is voldaan, moest het bestreden besluit dus de concreet onderbouwde redenen vermelden die het tot de conclusie brachten dat de schoonheidswaarde van het betrokken gebied in het gedrang komt door de gevraagde vergunning.

2.2.4. Het bestreden besluit weigert de gevraagde vergunning omdat de inrichting "de schoonheidswaarde van het ongeschonden landschap in het gedrang brengt".

Het vermeldt echter voor het overige helemaal niet waarom, in welk opzicht, die schoonheidswaarde in het gedrang wordt gebracht.

Ook het advies van het bestuur ruimtelijke ordening, waarop het bestreden besluit berust, bevat dienaangaande geen enkel feitelijk gegeven.

Bovendien wordt dat advies niet overgenomen in bedoeld besluit.

2.2.5. De tussenkomenende partij stelt ten onrechte dat de ontwikkelde motivering de verzoekende partij voldoende inlichtte over de redenen van de weigering.

Ook de Raad van State heeft het raden naar de concrete elementen die de verwerende partij tot het bestreden besluit hebben gebracht,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 5 november 1993 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van leefmilieu en huisvesting, waarbij het besluit van 29 april 1993 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant, houdende toekenning aan de n.v. AGRIPOEL van de milieuvergunning voor de exploitatie te Grimbergen, Gerselarendries, van een leghennenstal voor 35.000 kippen met bijhorende mestopslag van 7.200 m³, in beroep wordt opgeheven en de gevraagde vergunning wordt geweigerd;

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op 27 mei 1900 negenennegentig, door de
VIIE kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.